

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 132/07-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. K., B., zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 8 C 21/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. októbra 2006 doručená sťažnosť Ing. E. K., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., označená ako „*Sťažnosť vo veci porušovania základného práva v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní 8 C 21/02 (pôv. 8 C 139/94)*“.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Uznesením II. ÚS 26/06 z 15. 2. 2006 ústavný súd odmietol sťažnosť mojej klientky z 3. 2. 2006 ako zjavne neopodstatnenú, keď OS Ba III mal k tejto sťažnosti uviesť, že vec bola po doručení nálezu IV. ÚS 299/04 z 2. 3. 2005 pridelená konajúcej sudkyni.

Skutočnosťou však je, že od vrátenia spisu 8 C 139/94, resp. 8 C 21/025 dňa 28. 5. 2004 z KS Bratislava bol OS Ba III až doteraz vo veci bez vážnych dôvodov úplne nečinný, keď dňa 7. 1. 2005 pridelil vec síce sudkyni A. M. – príl. 1, ktorá v nej však neurobila nič, dňa 9. 5. 2005 vec posunul sudkyni M. Z. ako vyplýva z príl. 2, ktorá bola rok nečinná, následne bol dňa 3. 5. 2006 pridelený sudkyni D. O. – príl. 3, až sa napokon dňa 26. 5. 2006 vrátil k pôv. konajúcej sudkyni V. M. – príl. 4, ktorá sa vecou začala znova zaoberať v auguste 2006 – príl. 5. Súd teda vo veci viac ako dva roky vôbec nekonal, čím bolo základné právo mojej klientky v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR znova porušené a teda je nesporné, že púhe prikázanie súdu nálezom ÚS SR konať vo veci bez zbytočných prieťahov nepostačovalo, keďže súd ho v podstate ignoroval, čím došlo k ďalšiemu poškodeniu mojej klientky.

Navrhujem preto, aby ÚS SR sťažnosť mojej klientky prijal na ďalšie konanie, v ktorom vysloví tento nález:

„1. Základné právo Ing. E. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 21/02 (pôv. 8 C 139/94 vec trvá 12 rokov!) bolo opätovne porušené.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje vo veci konať bez ďalších zbytočných prieťahov.

3. Ing. E. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000 Sk, ktorú jej je OS Bratislava III povinný zaplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť Ing. E. K. trovy tohto konania na účet advokátky v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“»

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“), a označeným základným právom (na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov) nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení uvedeného základného práva.

Ústavný súd z obsahu spisu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 299/04 zistil, že 2. marca 2005 rozhodol o predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľky nálezom nasledovne:

„1. Základné právo Ing. E. K. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 21/02 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 8 C 139/94) porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 21/02 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. E. K. nepriznáva primerané finančné zadosťučinenie.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť Ing. E. K. trovy konania vo výške 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. V. D., B.“

Okresnému súdu bol nález ústavného súdu doručený 6. apríla 2005.

Zároveň ústavný súd zo spisu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 26/06 zistil, že na neverejnom zasadnutí senátu 15. februára 2006 bola opätovná sťažnosť sťažovateľky z 3. februára 2006 predbežne prerokovaná a odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd svoje uznesenie č. k. II. ÚS 26/06-8 odôvodnil tým, že doba, ktorá uplynula od rozhodovania ústavného súdu z 2. marca 2005 (nález bol okresnému súdu doručený 6. apríla 2005), ako aj postup okresného súdu nesignalizujú možnosť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť zbytočné prietahy v tomto konaní a porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Sťažovateľke bola poskytnutá ochrana jej základného práva nálezom sp. zn. IV. ÚS 299/04 z 2. marca 2005, čo ústavný súd považuje v súčasnosti za dostatočné.

Ústavný súd v rámci svojej judikatúry vyslovil, že pojem zbytočné prietahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu sudcu alebo iného štátneho orgánu. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 11/00).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený

(I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Podľa zistení ústavného súdu v predmetnej veci okresný súd na pojednávaní 19. apríla 2007 vo veci rozhodol. Rozhodnutiu predchádzali pojednávania konané 7. novembra 2006, 5. decembra 2006 a 27. marca 2007. Pojednávanie nariadené na 8. január 2007 bolo odročené na neurčito z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

V období od 13. marca 2006 (doručenie uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 26/06 právnej zástupkyňi sťažovateľky) do 20. júla 2006, keď zákonná sudkyňa nariadila súdnej kancelárii realizovať pokyn na doplnenie dokazovania z 10. februára 2006, došlo v postupe okresného súdu ku kratšiemu obdobiu nečinnosti v tomto konaní, ktoré však podľa ústavného súdu nemožno považovať za tak významné, aby samo osebe založilo porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. m. m. I. ÚS 35/01, II. ÚS 21/01).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľky (návrhom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, návrhom na úhradu trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2007